

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

Corollaria, summum Lutheranis præjudicium afferentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

COROLLARIA,

Summum Lutheranis præjudicium afferentia, & ex proprijs eorum principijs, quæ explicata sunt in hac Parte posteriore, desumpta.

EX hæcenus disputatis, & ipsorum Lutheranorum principijs fideliter adductis clarè

Colligitur 1. Lutheranos omnes constanter esse peccatores, penâ aternâ dignos, Deique inimicos. 1. Propter peccatum Originale, quod constanter in ipsis manet. 2. Quia constanter peccant in omni opere p. 440. 441. omne autem peccatum ex natura sua est mortale, aternâ penâ dignum &c. p. 428. Imò motus concupiscentiæ etiam involuntarij, in somno, in infantia, in amentia &c. orti, sunt ex se peccatum mortale p. 427. quibus tamen carere in hominis potestate non est. 3. Quia mandata DEI, quæ semper obligant, observare non possunt, præsertim mandatum dilectionis, & mandatum *non concupisces.* p. 421. seq. 4. Quia peccatum personale, semel commissum, apud ipsos nunquam verè tollitur, sed tantùm tegitur, ita ut non imputetur. Sed ne hinc excipiant,

Collig. 2. Lutheranos esse tales peccatores, quibus peccata imputentur. 1. Quia quodecunque peccatum, cum advertentiâ & scienter commissum, re-natos facit similes non-renatis & infide-

libus p. 428. Atqui non-renatis omnia peccata imputantur. ibid. Lutherani autem sæpe utique peccant cum advertentiâ, scienter &c. Imò, cum omne opus, ut ut bonum videatur, sit *avertitæ* seu peccatum p. 441. & utique sua opera Lutherani faciunt scienter & cum advertentiâ &c. dum vigilant & sapiunt, fieri non potest, ut non peccent cum advertentiâ &c. 2. Quia DEUS non potest non imputare peccatum illi, in quo est peccatum. p. 431. 437. 442.

Collig. 3. Lutheranos esse gravissimos peccatores, quia (ut alia dissimulem) sunt blasphemî; dicunt enim 1. DEUM præcipere nobis aliqua, quæ tamen scit nobis esse observatu impossibilia; quod est imprudentis p. 416. 2. DEUM nihilominus transgressoribus horum præceptorum minari & instigare penam aternam atrocissimam, ialtem non-renatis; quod est tyranni, 3. Homini infideli ad credendum, peccatori ad resurgendum, deesse libertatem, eosque prorsus nihil posse cooperari oblata gratiâ Divinâ p. 406. & sic DEUM faciunt auctores peccati infidelitatis & impoenitentia, cum DEUS solus in causa sit, cur infidelis non credat.

dat, peccator non resurgat, & sic uterque æternum damnatur &c.

Collig. 4. Lutheranos ex peccatoribus non posse fieri justos. 1. Quia non possunt habere illam fidem specialem seu fiducialem, per quam solam se dicunt justificari. p. 474. 2. Quia nemo potest ex peccatore fieri justus per peccatum, & quidem cum advertentia commissum: sed credere, sibi esse remissa peccata (quo actu se justificari dicunt) nullus potest sine peccato; cum illa Fides nunquam tam firma & perfecta sit, ut non deberet esse perfectior & firmitior. p. 441. Qui defectus *avopia* seu peccatum est p. 421. Nam nullum DEI præceptum (cujusmodi utique etiam est mandatum Fidei) ita perfecte impleri potest, quantum DEUS obligat p. 416. Quod autem hoc peccatum & defectus imputari debeat, patet inde; quia Fides utique scienter, & cum advertentia elicitur. 3. Quia nulla potest dari Fides justificans sine bonis operibus, tanquam signis & effectibus veræ Fidei p. 469. Atqui apud Lutheranos non est possibile opus bonum. p. 441. 4. Quia Fides justificans Lutheranorum supponit, & non supponit remissionem peccatorum: ergo implicat. Supponit, quia remissio peccatorum est objectum hujus Fidei, quæ homo justificandus credat, *sibi remissa esse peccata*: non supponit, quia primum obtinet remissionem peccatorum. 5. Quia nemo potest esse justus justitiâ alienâ sibi tantum extrinsecè imputatâ, & æquè parum, ac nemo pulcher esse queat pulchritudine aliena, in se non re-

R. P. Piehler Theol. Polemica

ceptâ, sed tantum extrinsecè imputatâ: atqui Lutherani dicunt se justificari Justitiâ Christi tantum extrinsecè imputatâ p. 463.

Collig. 5. Lutheranos à suis Ministris non absolvi à peccatis. 1. Quia non habent Ministros legitime vocatos & ordinatos, adeoque potestate absolvendi præditos &c. p. 650. 2. Quia solum annuntiant contritis & credentibus, peccata ipsis esse remissa. p. 609. 3. Quia ante absolutionem (vel potius annuntiationem) requiritur in penitente Fides, qua firmiter credat, sibi esse remissa peccata: vel igitur verè credit penitens, vel non? Si verè credit, per Fidem remissa sunt ipsi peccata, non per Absolutionem: si non verè credit, Absolutio nulla est, utpote data indisposito, & hypocrizæ. 4. Quia absolvens deberet penitenti in specie (vel potius in individuo) annuntiare remissionem peccatorum, eumque tertum reddere de ea obtenta: atqui hoc non potest, quia absolvens nescit certò, an penitens rite credat, sibi esse remissa peccata: sine qua Fide non remittuntur peccata.

Collig. 6. Lutheranos infructuosè baptizari. 1. Quia remanet in ipsis peccatum originale per totam vitam, quod deberet tolli per baptismum. 2. Quia nullum remittitur peccatum sine actu Fidei specialis: sed actum Fidei non possunt elicere Lutherani, dum baptizantur; cum baptizentur in infantia, ubi incapaces sunt eliciendi actum intellectus, qualis ex natura sua est actus Fidei. p. 560.

Pppp

Collig.

Collig. 7. Lutheranos non habere verum Eucharistiæ Sacramentum. 1. Quia non habent Sacerdotes legitime ordinaros & vocatos &c. Sine Sacerdote autem legitime ordinato & vocato non potest fieri valida consecratio panis & vini, cum solis Sacerdotibus data sit potestas consecrandi p. 643. Proinde panis, quem comedunt tanquam Sacramentum Eucharistiæ, non magis est consecratus, quam farcimen, si ante hujus esum preces fundant; sicut enim farcimen est materia consecrari impotens, utpote à Christo non deputata; ita Præco, aut quisvis alius Lutheranus, est persona consecrare impotens, utpote à Christo ad consecrandum non deputata, potestatem non habens &c. 2. Quia Christus nunquam est Sacramentaliter præsens; non enim est præsens statim post consecrationem, neq; in actuali distributione, neq; primùm in actuali manducatione, ut fatentur p. 578. Neque in his simul sumptis, cum sic Christus deberet fieri præsens successivè, & quasi per frustra, & partes formari instar embryonis vel foetus in utero; quo nihil absurdius. 3. Quia verba, quibus confici debet Eucharistiæ Sacramentum, habent sensum chymaicum, scilicet hunc, *hic Panis est Corpus Christi &c.* Utique enim implicat, panem esse Corpus Christi, si panis esse perseveret. p. 572.

Collig. 8. Lutheranos non esse bonos bonitate supernaturali, DEO placente, & ad salutem æternam conducente. 1. Quia nullam habent justitiam sibi intrinsicam p. 463. seq. 2. Quia perseverant esse peccatores post

baptismum & pœnitentiam, ut vidimus, licet dicant sua peccata regi umbraculo meritorum Christi. 3. Quia peccata, in quibus semper sunt, ipsis imputantur, ut dictum supra. 4. Quia nullum opus spiritualiter bonum internum possunt facere, propter quod essent laudabiles coram DEO, ex defectu libertatis indifferentiæ p. 406. 5. Quia in rebus omnibus peccant, consequenter in multis saltem cum advertentia & scienter, atque sic peccant mortaliter, proinde perpetuò sunt similes non-renatis: non-renati autem nullam habent in se bonitatem, vi cuius DEO placeant &c. 6. Quia non satis absterrentur à peccatis, etiam majoribus; cum prorsus facilem, & æqualem statuunt pœnitentiam pro parvis & magnis peccatis, scilicet Fidem (& fortè etiam terrores conscientie pœnam æternam tam levibus quam magnis peccatis juxta ipsos intentantis) 7. Quia nullum possunt facere opus verè bonum, Deoque placens: quippe opera supererogatoria non admittunt p. 443. Illa autem, quæ sunt sub præcepto, facere nequeunt; cum nullum præceptum perfectè, ita ut peccatum non fiat, observare possint. p. 416. &c.

Collig. 9. Lutheranos non posse salvari. 1. Quia constanter peccatores sunt, & quidem graves, talesque, quibus peccata imputentur &c. ut ostensum est. 2. Quia non possunt fieri justi, verè absolvi à peccatis, nec reddi intrinsicè boni, Deoque placentes &c. ut pariter dictum. 3. Quia nullum mandatum DEI (consequenter nec Fidei, per quam

quam se ajunt justificari) perfecte & sine peccato observare possunt: qui autem non observant mandata DEI sub amissione aeternae salutis obligantia, utique non possunt salvari, eo quod conditionem à DEO requisitam non impleant: *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Matth. 19. 4. Quia nullus potest salvari, nisi Fide speciali absoluta & in particulari se salvandum credat p. 479. Atqui hoc Lutheranis est impossibile, cum nihil possit absolute & in particulari credi Fide Divina, quod absolute & in particulari revelatum non est. Jam afferant Lutherani particularem & absolutam revelationem Divinam, se singulos in particulari, vel aliquem in individuo esse salvandum &c.

Hæc sufficere puto ad evidenter de-

monstrandam Sectæ Lutheranz tum absurditatem tum falsitatem. Sicut tamen necdum sufficerent, facile erit plura hujusmodi corollaria ex dictis deducere, cujusmodi v.g. esset etiam hoc: Quisquis tenet opiniones privatas contra Ecclesiam Catholicam, easque pertinaciter defendit pro dogmatis Christianis, ille verus Christianus non est: hoc faciunt Lutherani, ut ostensum est per totum librum: ergo veri Christiani non sunt. Major est ipsorum; nam Gerardus de Ministr. Eccles. §. 370. in LL. Theol. Sic definit hæresim: *Hæresis est privata aliqua opinio, quam quis pro dogmate Christiano & Fide Catholica sibi amplectendam elegit, eamque pertinaciter defendit.*

